

Interwenient popierający stronę wnoszącą odwołanie: Europejskie Stowarzyszenie Producentów Samochodów (przedstawiciele: F. Di Gianni i G. Coppo, avvocati)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 grudnia 2018 r., Ville de Paris, Ville de Bruxelles i Ayuntamiento de Madrid/Komisja (T-339/16, T-352/16 i T-391/16, EU:T:2018:927) zostaje uchylony.
- 2) Skargi o stwierdzenie nieważności w sprawach połączonych T-339/16, T-352/16 i T-391/16, wniesione, odpowiednio, przez Ville de Paris, Ville de Bruxelles i Ayuntamiento de Madrid, zostają odrzucone jako niedopuszczalne.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty związane z postępowaniami odwoławczymi.
- 4) Ville de Paris, Ville de Bruxelles i Ayuntamiento de Madrid pokrywają własne koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji, a także z postępowaniami odwoławczymi, oraz koszty poniesione przez Komisję w postępowaniu w pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli – Włochy) – YT i in./Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

(Sprawa C-282/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzule 4 i 5 – Umowy o pracę na czas określony zawierane w sektorze publicznym – Nauczyciele religii katolickiej – Pojęcie „obiektywnych powodów” uzasadniających odnowienie takich umów – Stałe potrzeby w zakresie personelu zastępczego]

(2022/C 109/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: YT, ZU, AW, BY, CX, DZ, EA, FB, GC, IE, JF, KG, LH, MI, NY, PL, HD, OK

Strona pozwana: Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

przy udziale: Federazione GILDA-UNAMS

Sentencja

Klauzulę 5 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że, po pierwsze, stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu wykluczającemu nauczycieli religii katolickiej w szkołach publicznych z zakresu stosowania przepisów mających na celu wyciągnięcie konsekwencji z nadużywania kolejnych umów na czas określony, gdy w wewnętrznym porządku prawnym nie istnieje żaden inny skuteczny środek wyciągający konsekwencje z nadużywania wspomnianych umów, i po drugie, że konieczność posiadania dokumentu poświadczającego zdolność do nauczania wydanego przez organ kościelny w celu umożliwienia tym nauczycielom nauczania religii katolickiej nie stanowi „obiektywnego powodu” w rozumieniu klauzuli 5 pkt 1 lit. a) tego porozumienia ramowego, ponieważ ten dokument jest wydawany tylko jeden raz – a nie przed każdym rokiem szkolnym implikującym zawarcie umowy o pracę na czas określony.

(¹) Dz.U. C 206 z 17.6.2019.